

XXV JOCS FLORALS DE L'ESCOLA EL TURÓ

PROSA (1r de Primària) PREMI

La meva senyoreta

Hi havia una vegada una nena que es deia Àngels que era una senyoreta i vint-i-cinc alumnes.

Un dia la senyoreta tenia molta feina i es va posar malalta i els nens i les nenes es van preocupar molt. Van anar a buscar ajuda i van venir tots els del col·legi, totes les senyoretes i els senyorets i van trucar al metge i els nens estaven nerviosos.

El metge els hi va dir que al cap de tres hores ja estaria bé i els nens es van posar com una moto de contents.

A ells els hi agradava l'Àngels perquè era una senyoreta molt llesta i que inventava faristols molt macos!

Cavall Negre
Oriol Herrero

PROSA (1r de Primària) ACCÉSIT

Sense història

Quan veig el paper em sento que no puc fer res, no penso res perquè em poso molt nerviós i no em surt.

M'ho passo malament perquè no em surten les paraules del cap i jo voldria fer la història més bonica del món.

Núvol
Àlex Reyes

PROSA (2n de Primària)
PREMI

La maquineta i la goma

Hi havia una vegada una maquineta i una goma molt petites, eren molt amigues i sempre jugaven juntes. El temps va passar, van fer-se grans i van haver-se de buscar feina. No les volien enlloc perquè deien que no sabien fer res. Un dia es van fer amigues d'un llapis que també buscava feina i tots tres van anar a treballar a una escola.

Allà van ser feliços per sempre, el llapis escrivia, la maquineta l'ajudava quan se li trencava la punxa i la goma esborrava el que el llapis havia fet malament.

Mai més no els van dir que no sabien fer res!

Llibre
Toni Estirado

PROSA (2n de Primària)
ACCÉSIT

Les lletres màgiques

Per Nadal, quan els nens no són a l'escola, les lletres s'escapen dels llibres i se'n van a passejar per la ciutat.

Passegen pels parcs i pels carrers i juguen a fer paraules: es posen als rètols de les botigues, a les parades dels autobusos perquè la gent no es perdi, als senyals de trànsit i a molts llocs més .

Després, quan s'acaben les vacances de Nadal, tornen als llibres de les escoles perquè els nens puguin llegir.

Estrella Fugaç
Maria Molina

PROSA (3r de Primària)

PREMI

Un somni

Era un somni o era real? Ho vaig somiar o ho vaig viure? Un món on no hi ha sang ni guerra, un món on les persones arreglen els seus problemes parlant, un món on no hi ha guerra. Això és un somni. Fora sang! Fora guerra! Sí a l'amistat! No a la guerra! Amb la pau s'arreglen les coses; amb la pau es viu millor. No al patiment! Sí a la felicitat! Tots som una família; encara que no ho sembli, som iguals però diferents. Aquest és el somni, aquest és el somni més gran de tots.

La guerra no serveix, no serveix per a res i què aconseguim? Res, res a part de mort i sang. Les coses s'arreglen parlant, no lluitant.

Els que fan guerres no s'adonen que l'única cosa que fan és matar gent i, matant gent no s'aconsegueix res. No a la guerra! Amistat! Pau!

Això és un somni.

Súper Ànec
Víctor Joyanes

PROSA (3r de Primària)

ACCÉSIT

Les estacions

Les estacions: la tardor, l'hivern, la primavera i l'estiu van anar de festa a Madrid i els pobres homes van dir:

- Com ho farem sense les estacions?

Però un va dir:

- Per què no els donem un regal perquè tornin?

Les estacions, quan van veure que venia molta gent, van dir:

_ Ah! Socors, tota aquesta gent ens vol fer mal! Viatgem a l'Índia!

I així una i una altra vegada, fins que un dia les estacions van dir:

- Estem ben tips de tot això, què voleu?

I els homes van dir:

- Que torneu. Teniu, un regal per cadascú perquè torneu.

A l'hivern li van regalar un ninot de neu; a la tardor, un arbre sense cap fulla; a la primavera, una flor i a l'estiu, un sol.
Després, tot tornà a la normalitat.

Spiderman 2
Sergi González

PROSA (4t Primària)
PREMI

L'arc de San Martí

Hi havia una vegada una nena que volia tocar l'arc de Sant Martí. Era molt alegre i molt generosa. Tenia uns somnis de molta fantasia. Un dia, a la nit, va tenir un somni que semblava real. Hi sortien fades, nans, bruixes, mags i follets, tot un món de colors vius, i sobretot, alegres. La nena va veure una fada en un dels colors de l'arc de Sant Martí. La fada li va explicar que ella podia anar-hi i sobretot entrar dins de l'arc de Sant Martí, i a més a més, que coneixia les fades de cada color.

Aquesta era la fada de color verd i li va ensenyar el món de l'esperança.

Li va presentar la fada vermella i va conèixer el món de la passió.

La fada groga li ensenyà el món de la llum.

I així aquella nit va conèixer les fades de cada color i el món de meravelles que s'amaga darrere de cada color de l'arc de Sant Martí.

-Si tu ho desitges de veritat, encara que sigui de nit, l'arc de Sant Martí pot brillar per a tu, amb els seus colors i la seva màgia.

Matilda
Marina Espín

PROSA (4t Primària)
ACCÉSIT

Els herois de pega

Com cada dia els herois van a salvar la Terra. En aquest cas els herois són: Súperxulo, en Piranyaman i en Bacteris.

Bé, doncs, els tres van anar a un edifici on hi havia en Kingkong i van anar a aturar en Kingkong o almenys ho van intentar.

En Piranyaman va disparar el seu filferro rovellat, en Superxulo va donar-li un cop de puny i en Bacteris va llençar els seus bacteris.

Els tres junts van crear l'atac: el "Super puny rovellat bacteriós!"

Però, els va sortir malament, com sempre, i l'atac va fer que sortissin disparats cap al cel.

Pispa
Víctor Ortiz

POESIA (5è de Primària)
PREMI

L'Univers

De gran vull ser astrònom
per mirar les estrelles des d'una placeta
de Neptú o qualsevol altre planeta.
I a aquella constel·lació,
li posaré de nom Melcior.

I en els dies lliures seré un rodamón
per poder anar a la lluna,
després aniré a Mart
i tornaré més sol que la una.

Miraré les estrelles petites amb el meu telescopi,
Aniré a buscar-les amb un coet
i les examinaré amb un microscopi.
La rasclaré amb un rasclat
per poder quedar-me'n un trosset.

Després intentaré agafar la cua d'un cometa
que sigui llarga, brillant i estreta.
La posaré a la llar de foc
perquè brilli a poc a poc.

Charlye
Pau Beteta

POESIA (5è de Primària)
ACCÉSIT

Paraigua abandonat

Sóc un paraigua
que sempre estic mullat.
Quan no plou ningú no em fa cas
i em deixen abandonat.

Ja no veig la gent caminar
corrent d'aquí cap allà,
i estic trist i em poso a plorar.
Tinc ganes que caigui un ruixat
i em torni a mullar.

Marta
Irene Cañadas

POESIA (6è de Primària)

PREMI

Flor blanca
Flor blanca
t'observo, t'acaronó.
Flor blanca
t'abraço i t'estimo.
Flor blanca
em recordes
la pau,
tan blanca i tranquil·la.
Flor blanca,
derrota a la guerra,
com l'aigua guanya al foc.
Flor blanca.

Vero

Cristina Cerero

POESIA (6è de Primària)

ACCÉSIT

Un ocell

No sóc un ocell,
volo però no canto.

Si fos una font
gotes d'aigua et donaria.

Si fos una papallona
volaria i m'atraparies,
Però si fos un follet
pels camins del bosc m'endinsaria.

No sóc ocell ni font,
papallona ni follet,
però tinc un do millor
miro el món amb ulls plens de fantasia.

Susanna

Rita Repollo

POESIA (1r i 2n d'ESO)

FE – VIOLA

PREMI

T'enyoro

Un silenci massa ple
el que guardo per buidar
en un crit esfereïdor,
per a tu avi, per a tu.
El meu cel és massa ple
de llàgrimes per vessar.

Necessito saber,
si em cuidaràs
des d'allà.

Les meves nits
acumulen interrogants
sobre la vida i la mort.
Com a resposta,
la vida.

Somio que ets
mars i terres enllà
perquè l'oblit no és possible
quan s'ha d'estimar tant.
L'oblit és la mort!
Però l'oblit no és possible
quan hi ha hagut tant d'amor.

Xo Xang
Alba Castells

POESIA (1r i 2n d'ESO)

**FE
ACCÉSIT**

La llum

Ets llum que dones felicitat
ets llum que regales vida
ets llum amiga dels estels
ets llum que il·lumina la nit.

Ets llum que vetlles per nosaltres
ets llum per quan tinc por
ets llum intensa i enlluernadora
ets llum dins la foscor.

Guelmi

Miquel Salguero

POESIA (1r i 2n d'ESO)
PÀTRIA – ENGLANTINA
PREMI

Miquel Martí i Pol

El teu somriure
representava el viure.
Els teus poemes
eren belleses.

La teva mirada
estava amagada
entre la vida
i el viure suïcida.

El teu amor
el guardava un tresor.
Miquel Martí i Pol
la teva mort
a tothom ens dol.

Pebre
Jennifer Luque

POESIA (1r i 2n d'ESO)
PÀTRIA – ENGLANTINA
ACCÉSIT

Jacint Verdaguer

He obert els ulls i,
he sentit
la musa catalana
Que va inspirar a
Jacint verdaguer.

Poeta romàtic,
somia l'Atlàntic i
féu un poema fantàstic.
Home de fe,
bon cristià
molt patriòtic
i destacat català.

Chopo
Joan Carles

POESIA (1r i 2n d'ESO)
AMOR – FLOR NATURAL
PREMI

Per què t'estimo?

Perquè sóc incoherent,
per això t'estimo,
com la flor al sol,
i també t'odio.

Mentre ploro, penso,
en la dolça venjança;
les llàgrimes assecaran
cada gota d'enyorança.
La meva ànima estendré
en un filferro feixuc;
quan no quedin records de tu,
riuré i mai més ploraré.

En aquell moment, seràs
tan sols una persona més,
al meu calaix de l'oblit,
i el teu somriure,
ja no em dirà res.

Blanc
Alba García

POESIA (1r i 2n d'ESO)

**AMOR
ACCÉSIT**

Ens tornarem a veure?

Cada segon que passa et vull veure,
cada minut sense tu és un malson
cada hora que passa et trobo a faltar,
cada dia sense tu és un infern.

Cada segon que passa vull estar amb tu,
cada minut amb tu és un somni fet realitat,
cada hora amb tu sóc feliç,
cada dia amb tu és un paradís.

Cada petó és un cant,
cada cant una alegria
cada alegria amor,
amor,el meu amor,ets tu!

Larita
Carla Prieto

POESIA (3r i 4t d'ESO)

FE – VIOLA

PREMI

Creure

Jo crec en l'amor,
també crec en mi
i crec en la sort
que m'ha dut aquí.

Jo crec en la pau,
que regna de nit
però no pas de dia
a la terra on vivim.
Jo crec en els somnis,
també en el destí
i crec en la vida
que em fa ara, estar aquí.

I crec en les persones,
que ara són amb mi,
passant belles estones,
compartint nostre sentir.
Però sento decepcionar-te
i dir-te que no crec en tu.

Necessito que tu baixis
i que ho vegis amb els teus ulls.
Que comprovis que a la terra
no tot va com tu esperaves,
necessito que tu baixis
i que ho vegis amb els teus ulls!

Nhives

Neus Prados

POESIA (3r i 4t d'ESO)

**FE
ACCÉSIT**

Què entens per fe?

Per què quan parlem de fe
sempre surt la paraula Déu?
És que només creus en ell?
No creus en tu mateix?
Quan estudies tens fe en aprovar,
ara també creus en Déu?
Quan t'enamores tens fe en la persona,
creus que ell és Déu?
Fe només és creure?
També significa confiança,
si tens fe en Déu,
no confies en ell?
La fe és creure,
la fe és confiança,
què entens per fe?

La jove

Míriam Lucena

POESIA (3r i 4t d'ESO)
PÀTRIA – ENGLANTINA
PREMI

Catalunya

Des del pic fins a la costa
Costa Blanca i Pirineus,
Barcelona Valls i Amposta,
català de cap a peus.

La sagrada processó,
camps de dia de rosada,
mentre la mainada juga i s'amaga
a les barques de l'espigó.

Catalunya i Mataró!
Baixant amb més que traça
els gegants van desfilant
amb deu nans arreu girant
al ritme i so de la comparsa.

Ai, alerta, que cauran!
Pugen, baixen i tornen a pujar
mentre el públic embogit
crida amb l'emoció al pit.

I s'aixequen amb delit!
I als matins de Barcelona
plena de dia de mercat,
ganduls amb feina de poca estona,
negoci ràpid i acabat.

I avui encara passegen,
davant l'església i monestir
pel record i la memòria
Casals, Sagarra i Gaudí.

I se'ls veuen des d'aquí!
Si algun dia tornessin
els durs temps de guerra,
sortiríem amb les falçs
i el sarró a l'esquena.

Per la mar, per la ciutat,
per la força i l'esperit,
per nosaltres, els pagesos,
per la terra que hem descrit.

I s'eleva l'esperit!
I algun cop toca perdre,
què hi farem, va com va.

I un parell d'ulls tendres
tornen a mirar la ciutat,
busquen els camps, la llum del dia,
les puntes de la Sagrada Família,
mentre les barres de la senyera
a poc a poc perden força i colors.

I s'esborra davant dels plors!
I per totes les victòries
i derrotes que van passant,
seguim lluitant dia a dia
i la sardana va tocant.
I algun que altre amb llàgrimes
ho recorda tot adolorit,
mentre el seu record desitja
formar part de l'oblit.

Filiberto
Daniel Hoeffnagel

POESIA (3r i 4t d'ESO)

**PÀTRIA
ACCÉSIT**

Pàtria negra

Vaig veure un ocell que no podia volar
vaig veure una pobra flor que no feia olor
vaig veure un dofí que s'ofegava en el mar
i vaig veure un humà que sentia dolor.

Vaig volar per un gris cel ple de núvols negres
vaig passejar per boscos sense ocells cantant
vaig nedar per un lúgubre mar ple de pedres
vaig caminar ciutats sense cap habitant.

I vaig despertar d'aquest tenebrós malson
per sort vaig trobar una bella ciutat verda
vaig decidir no maltractar mai més el blau món
no volia viure en una pàtria negra.

Heyperman
Carles Drechsel

POESIA (3r i 4t d'ESO)
FLOR NATURAL - AMOR
PREMI

Vora el mar

El mar besa la sorra
reflecteix el teu somriure
i per més que dono voltes
no puc deixar de riure.

Amb el riure de la felicitat
que la tinc tota sencera,
només em faltaves tu
per a tenir-la completa.

Tot va arribar,
quan menys m'ho esperava,
tu em vas abraçar,
quan jo et mirava.

Des d'aquell preciós moment,
no deixo de pensar en tu,
i de sentir un pessigolleig
que encara a sobre el duc.

Ara som feliços,
vora el mar estem
que passin els anys
però tu i jo mai ens separarem.

Origina
Cristina Aranda

POESIA (3r i 4t d'ESO)

AMOR
ACCÉSIT

No deixis de somiar

Tanca els ulls, confia en mi,
et portaré a un lloc on tot és serè
on els somnis es fan realitat,
més enllà de la clara llum, de la soledat.

Viatjarem junts a prop de la lluna,
on neixen els estels
on la màgia és la reina
de tota la nostra fe.

Sento com t'apropes a mi,
tanco els ulls i començo a imaginar
però tinc un sentiment dins meu,
que no sé com te'l puc explicar.

Mira el bressolar de la lluna
mentre nosaltres passem sota ella,
i meravellats perquè els nostres cors cantin
sense enganys ni disfresses.

Morena

Lorena Baena

**PARES I EXALUMNES
PREMI**

EL QUE JO M'ESTIMO

El que jo m'estimo
El tinc ben aprop meu.
El que m'estimo,
L'he tingut dins meu.

Recordo la nit del dia
En què vas néixer.
Recordo al teu pare i a mi
Perduts en aquella habitació.

De sobte, el món
se'ns va fer gran i petit.
Teníem un nou ésser
A les notres mans.

En aquella habitació sols
Después de tots els esdeveniments
Vam sentir una gran responsabilitat.

Li vam donar més valor
A les postres vides
hi havia algú que en depenia.

Aquell dia vam trobar
Un altre significat
a la paraula AMOR

Estel Queralt

PARES I EXALUMNES
ACCÉSIT

PARAULES PER A NENS

Dibuixant a l'aire
Estirada a l'herba, mirant al cel,
em preguntes tafanera: Mare, aquell
núvol què és?
Un gos, un gat, un tigre, un conillet,
et dic riallera mentre veig
com dibuixes a l'aire un prat ple
d'herba, amb arbres i mil flors.

De sobte cauen quatre gotes
per rentar-li la cara al sol i,
el gos el gat, el tigre i el conill
s'han fos.

L'Arc de Sant Martí és ara
una paleta
on suques encantada
els teus dits tendres per omplir
de mil colors
l'arbre, el prat, l'herba i les flors.

Ana Sánchez

PARES I EXALUMNES
ACCÉSIT

LA POR

La por és un fantasma
fàcil d'atrapar;
mirant-la a la cara,
convertint-la en paraula,
cantant o jugant.

La por no té cames
i córrer com el vent
per fer-se un bon cau
al cor de la gent.

No tinguis por nina,
t'hem trenat un escut
per espantar la por,
amb fils d'amor i llum.

Ana Sánchez